

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 271 ■ 17 Şubat 2007 ■ 1 YTL

Küresel ısınmanın sorumlusu Ayşe Teyze değil hükümetler

Kyoto'yu imzala

Dünyanın sonu gerçekten yaklaşıyor.

Buzullar eriyor, denizler yükseliyor, hayvan ve bitki türlerinin soyu tükeniyor, balıklar sürüler halinde ölüyor, sıcaklık giderek artıyor.

Mevsimler arası fark ortadan kalkmaya başladı.

Karbondioksit salınımının %25'ini dünyaya dayatan ABD içinden bile sesler yükseliyor artık.

ABD'ye başkan adayı olan Al Gore'un filmi "Uygunuz Gerçek" Oscar adayı gösteriliyor.

Ama yine de Kyoto Protokolü'nü dahi imzalamaya yanaşmayan ülkeler var. Türkiye bunlardan biri.

Bütün dünya küresel ısınmaya karşı bir şeyler yapmaya hazırlanırken bizim çevre, tarım ve enerji bakanlarımız, gözümüzün içine baka baka "Türkiye'de kuraklık yok, korkmayın" diyor.

Oysa, örneğin İstanbul'daki barajlarda sadece 230 günlük su kalmış.

Bafa Gölü bu yıl neredeyse kuruma aşamasına geldi. Birçok gölün suyu hızla az-

lıyor.

Çukurova köylüsü son yıllarda hiçbir ürününü tarladan yeterli verimle alamıyor. Ve üstelik Çukurova köylüsü televizyon raporlarında bunu açıkça dile getiriyor.

Ege'nin köylerinde köylüler çaresizlikten toplu halde yağmur dualarına çıkıyor.

Kiraz ağaçları kış ortasında çiçek açıyor, aylar kış uykusuna yatamıyor.

Kuşlar sıcaklık farklarını ayırt edemedikleri için göç etmiyor ve böylece üreme düzenleri bozuluyor.

Küresel ısınma kimsenin milliyetine, dinine, ırkına, gözünün yaşına bakmadan herkesi silip süpürecek güçte yıkımlara yol açabilir.

Eğer şimdi bir şey yapmazsak çok geç olacak.

Bunu gözünü kâr hırsı bürümüş patronların, onların kukla sözcüsü hükümetlerin durdurmaya-çağı, durdurmak da istemedikleri ortada. Onlara bu adımı attıracak yegâne güç biziz.

Öyleyse harekete geçelim. Bu dünya bizim.

28 Nisan'da Kadıköy'deyiz

Küresel iklim değişikliği artık kimsenin inkar edemeyeceği bir biçimde insanlık için bir tehdit durumuna geldi. Kyoto anlaşması yetersiz olmasına rağmen bir ilk adım olarak çok önemli. ABD ve Türkiye çok az sayıda ülke ile birlikte bu anlaşmayı imzalamamak için direnmiyor üresel Eylem grubu 28 Nisan'da Türkiye'nin Kyoto'yu imzalamasını talep eden bir yürüyüş düzenliyor.

Sosyalist İşçi'nin aylık eki Antikapitalist'in Şubat sayısı çıktı. Satıcınızdan alabilirsiniz

Devrimin ilk adımı: Kendiliğinden hareket

Küçük ve sekte, yani kendi örgütünün çıkarlarını hareketin çıkarlarının yerine koyan sol örgütler kendiliğinden hareketlerin kitlelerin bilincinde yarattığı devrimci değişimi kavrayamaz.

Sayfa: 6

Yaşama hakkımı istiyorum

Travesti, transeksüel, gay ve lezbiyenlerin örgütü Pembe Hayat'ın kurucularından Ganimet ile konuştuk. "Transfobi ile mücadele etmeyen herhangi bir grupla yan yana gelmek ve bir şeyler yapmak zor."

Sayfa: 7

Artık susmak yok

Hrant'ın cenazesinin üzerinden üç hafta geçti. Kimileri Türkiye'yi sarsan cenazeye katılanlara bakıp, "evlerine dönecekler, birkaç gün sonra her şey unutulacak" demişti.

Bu kez öyle olmadı. "Hepimiz Ermeniyiz!" slo-

ganı milliyetçiliğin kalelerini sarstı, sarsmaya devam ediyor.

Üç haftadır milliyetçi soytarların ipliğinin pazara çıkmasını izliyoruz. Faşist planı bozduk, Türk milliyetçiliğinin masumiyeti giderek kimsenin inanmadığı bir

yalana dönüşürken, çürük elmacılar dağıldılar.

Artık susmak yok!

"Hepimiz Ermeniyiz" diyen bizler milliyetçiliğin kalelerini sarsmayı başardık, ama devam etmek, geride tek bir tuğla kalmayana dek mücadele etmek gerek.

Sayfa: 2

20 yıl hapis yetmez

Resmi ideolojiye yaptığı eleştirilerle ve doğru tarih yazımına yaptığı katkılarla tanınan yazar **İsmail Beşikçi** hakkında 4.5 yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı. Dava, Genelkurmay Başkanlığı'nın **İsmail Beşikçi**'nin aylık bir dergide "**Hayalet**" başlıklı makalesinde "Türklüğü aşığıladığı" gerekçesiyle, 19 Ocak 2006'da yaptığı suç duyurusuyla ilgili olarak açıldı.

Yaşamının yaklaşık 20 yılını, resmi tezlerle karşı çıktığı için cezaevinde geçiren **İsmail Beşikçi**, bu yetmemiş ki yeniden zindana atılmak isteniyor. Genelkurmay bir süredir süre avı başlattı. **Beşikçi** de bu süre avının hedeflerinden oldu. Dava önümüzdeki günlerde Bakırköy Asliye Ceza Mahkemesi'nde görüşülmeye başlayacak.

ABD'li asker:

"Irak savaşı yasadışıydı. Emirler karşı gelmekten başka çarem yoktu"

2003'te çürük olmadığını kanıtlamak için 800 dolarlık bir sağlık testinden sonra Amerikan Ordusu'na katılan teğmen Ehren Watada savaşa karşı sesini yükseltince ABD Savunma Bakanlığı'nun tepkisini çekti ve Vietnam Savaşı'ndan bu yana yargılanan ilk asker olarak divan-ı harbe verildi. Watada "yönetimin yalan üzerine kurulu hukuksuz savaşı sürdürdüğü ve savaş suçu işlendiğini" söylediği için dört yıl hapsi isteniyor.

Watada "Bush yönetiminin bu savaşı başlatmak ve sürdürmek için söylediği sayısız yalanı okuduğumda şoke oldum. Bush güvenime ihanet ettiyse, benim de yapmamı istediği şeyi gözden geçirmemin zamanı gelmişti" diyerek duruşuna sahip çıktı.

Irak savaşını yasadışı gören askerin davasına tanık olarak katılmak isteyen savaş karşılarının talebi askeri mahkeme tarafından reddedildi. Dava ABD'de savaş karşı harekette yeni bir dalga yarattı.

MERAKlitus

"Şu talebeler olmasa maarifi ne güzel idare ederdik!" diyen eğitim aşığı kimdir?

Cinayeti örtbas ediyorlar

Toz dumana rağmen devletin güvenlik birimlerinin cinayetin işleneceğini önceden bildikleri ve hatta yardımcı oldukları açığa çıktı

Hrant Dink cinayetinde bilgi kirliliği öylesine yaratıldı ki, sorun istihbarat birimleri arasındaki çekişmeye indirildi.

Medya da bilgi kirliliğine bu kez dumana içinde hizmet etti. Katilin yakalanması, sorgulama ve soruşturmanın yürütülmesi ve sonrası her şey apaçık ortadayken kirlenmeyle birlikte cinayetin üzeri sonuçlarına gidilmeden kapatılmaya çalışılıyor. Katilin, yakalandıktan sonra, emniyette ve jandarmada krallar gibi karşılanması, üzerindeki sim kartlarının dahi bulunamaması, el yordamı bir sorgudan geçirilmesi aslında olabilecek ilk işaretlerdi.

Soruşturmanın zorunlu sonuçlarının emniyete ve

orduya dayanması üzerine hedefin sapıtılmaya çalışılmasından daha doğal bir şey olamazdı. Katillerin emniyet güçlerince sahiplenilmesi aslında adresin neresi olduğu konusunda yeterince açıklı.

Cinayeti tasarlayıp gerçekleştirenlerin her birinin ordu ve emniyetle

yakın ilişkiler içinde olduğu bu kez dumana rağmen ortaya çıktı.

MİT'çiler, Jandarma istihbaratçılar, terörle mücadele müdürleri, muhbirler topu bir birlerine atmaya başladılar. Ama pisliğin içinde hepsi var.

Devletin güvenlik kurumlarının bu cinayetin

içinde olduğu gerçeği yavaş yavaş ortaya çıktığında milliyetçi cepheden karşı saldırıda gecikmedi. Dolaylı ya da dolaysız olarak katili savunanlar, **Deniz Baykal**'dan MHP'ye, ordudan emniyete, medyadan çetelere kadar geniş görünen bir kesimi bir araya getirdi.

Soruşturmanın bir ucu da **Büyük Birlik Partisi**'ne (BBP) uzandı. Katillerin BBP'ye bağlı **Alperen Ocakları**'nda tanıştıkları ortaya çıktı.

Cinayetin azmettiricisi olduğu söylenen **Erhan Tuncel** hem polis hem de jandarma muhbiri aynı zamanda da BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun koruması.

Trabzon'un Pelitli Mahallesi'nde ortaya çıkan katiller, Türkiye'de yaratılmaya çalışılan ırkçı-kafatasçı tablonun bir parçasıdır.

Toz dumana rağmen devletin güvenlik birimlerinin cinayetin işleneceğini önceden bildikleri ve hatta yardımcı oldukları açığa çıktı.

Cinayetin sorumlusu olan o kadar çok kurum ve kişi var ki onları nasıl tanımlanması gerektiğini en iyi **Orhan Pamuk** söyledi: "**Hrant'ın katilleri 301'i savunanlardır**".

Meczup bir asker mi, normal bir albay mı?

Emekli albay **Fikri Karadağ**'ın kurduğu **Kuvayı Milliye Derneği**'nin düzenlediği yemin töreni tüm kanallara yansdı. Yemin töreninde masada kuran, bayrak, silah ve etrafında on, on beş kişi var. Yemini ettiren emekli albay **"Kutsal Kur'an'ımız, bayrağımız ve silahlarımız üzerine! Türk anadan, Türk babadan doğmuş, soyunda dönme olmayan Türk oğlu Türküm ben.**

Kuvayı Milliye'nin bir üyesi olmaktan sonsuz gurur duyuyorum. Bu uğurda ölmek var; öldürülmek var!.. Öldürmek var!" diyerek intikam çığlıkları atıyor. Danıştay saldırısıyla da gündeme gelen albay **Karadağ**'ın sicili bu intikam yeminine uygun. Albay **"Türkiye'de tespit ettiği 13 bin 500 'hain'e hesap sorulacağını"** söylüyor ve şunları ekliy-

ordu geçmişte: *"Mersin, PKK ve Siyonistlerce işgal edildi. Mersin'de suç işleyenlerin yüzde 90'ı Doğulu ve Güneydoğulu'dur. Türk çocuğu suç işlemez"*.

Bu sözlerinin üzerine de dernek, Mersin'de "bayrak yürüyüşü" adı altında pro-vokatif eylemlere imza atmıştı.

Bir asker eskisinin bu kadar rahatça hareket etmesi, arkasındaki güce

duyduğu güvenden kaynaklanıyor. Öldürmek için intikam yemini edenler dokunulmazlık zırhının arkasına sığınıyor. Her türlü kontrgerilla faaliyeti, çeteleşme bu zırhın arkasına sığınarak zeminini genişletmeye çalışıyor. Bu zırh delindiğinde bütün psikler ortaya saçılacaktır. Temizlemek o zaman kolay olur.

Şemdinli: Basit bir cinayet, basit bir mesaj

9 Kasım 2005'te Şemdinli'de bir bomba patladı. Umut Kitapevi'ne atılan bombayla bir kişi hayatını kaybetti.

Bombayı atanlar (bir itirafçı, iki astsubay) halk tarafından yakalandı. Bunun üzerine halkın üzerine ateş açıldı ve bir kişi daha öldürüldü.

Her şey bütün çıplaklığıyla ortadayken, Genelkurmay Başkanı **Yaşar Büyükanıt** bombayı atan astsubaylardan biri için *"kendisini tanırım iyi çocuktur"* dedi. Bu derin devletin bir mesajıydı.

Bunun ardından, devlet içinde gizli bir örgütlenme olduğu tespitinden yola

çıkarak tutanak hazırlayan savcı görevden alındı ve meslekten men edildi.

Kamuoyu tarafından dikkatle izlenen davada mahkeme sanıklara "terör örgütü, devletin birliğine yönelik eylem" yerine "bomba ve öldürme" suçundan ceza verdi.

Yargıtay'daki dairelerin

birbirine pasladığı davada, Yargıtay başsavcılığı davanın basit bir cinayet olduğu yönündeki görüşünde ısrar ediyor. **Büyükanıt**'ın verdiği mesaj Yargıtay Başsavcılığı'nda karşılığını buldu. İyi çocuklar birkaç yıl sonra aramızda ve yeni görev yerlerinde olabilirler.

Tuncay Özkan

İrkçı bir silüet

Kanal Türk, ulusalca televizyon kanallarından birisi. Genel Yayın Yönetmeni de gazeteci **Tuncay Özkan**. Şair **Atilla İlhan** da ölümünden önce bu kanalda program yapıyordu. **Atilla İlhan** bir dönem solun sevilen itibar gören isimlerinden birisiydi. Son yıllarda milliyetçiliği bayrak yapmıştı. **Kanal Türk** önündeki cenaze törenine MHP Genel Başkanı ve Ülkü Ocaklılar da katılmıştı.

Tuncay Özkan da eski solculardan. Kemalizmle harmanlanmış her solcu gibi o da bugün milliyetçiliğin bayraktarlığını yapıyor. Eskişehir'de Atatürkçü Düşünce Derneği'nin düzenlediği konferansta "**Geleceğimizi düşünelim. CHP ve MHP'ye değil, onların savunduğu değerlere sahip çıkın. Bu nedenle onlara oy verin**" diyerek durumunu ortaya koydu. Bir siyasetçi olmadığını söylemesine rağmen her gittiği platformda siyasetçi gibi davranan **Özkan**, ırkçılığın, faşizmin iyi bir figürü olarak karşımızda duruyor.

Aynımclar yargılanıyor

Bursa Gökkuşluğu Derneği dernekleşme çalışmalarının valilikçe engellenmesi üzerine 6 Ağustos 2006'da bu durumu protesto etmek için yasal bir yürüyüşle sesini duyurmak istedi. Ancak üzerinde Bursa Spor forması olan bir grup taşı ve sözlü saldırıyla yürüyüşü engellemeye çalışmıştı. Bu saldırgan grubun sözcüsü Bursasporlu Esnaflar Derneği Başkanı Fevzinur Dündar "Böyle toplum dışı insanların yürüyüşlerini kesinlikle engelleyeceğiz" diyerek tehditlerde bulunmuştu.

Gökkuşluğu Derneği ve Lambda İstanbul bunun üzerine savcılığa suç duyurusunda bulunmuşlardı. Savcılıkta bunun üzerine Fevzinur Dündar hakkında "halkı kin ve düşmanlığa tahrik, sevk" ten yargılanmasına karar verdi.

PANEL:

GENEL SAĞLIK SİGORTASI VE AİLE HEKİMLİĞİNİN TOPLUMA ETKİLERİ
17 Şubat, Cumartesi

Konuşmacılar:

Prof. Dr. Gazanfer AKSAKOĞLU (9 Eylül Üniv.Halk Sağlığı ABD), **Dr. Erkan KAPAKLI** (TTB Merkez Konsey Üyesi), **Abdüssamed BASKAK** (KEG Aktivisti), **Moderatör: Sedat ÖZCAN** (SES İzmir Şubesi Eğitim Sekreteri)

FORUM NASIL DURDURABİLİRİZ?

Konak Belediyesi Kültür Merkezi, Kat: 7, Alsancak - İzmir
0533 - 445 34 68 - 0532 - 589 86 03 - 0555 713 06 28

sosyalist işçi

Milliyetçilik yükseliyor mu?

Aylardır aynı hikayeyi dinliyoruz: Milliyetçilik yükseliyor.

Dün 5-10 ölkücü faşist 2-3 sosyaliste saldırdıklarında bir yandan "linç ediliyorlardı" diye yaygara koparak basın ardından da "milliyetçilik yükseliyor" diyorlardı.

Basının yaygara kopardığı olaylar milliyetçiliğin yükseldiğini göstermiyordu ama Deniz Baykal'ın CHP'sinin milliyetçiliğin en derinlerine dalması ile birlikte gerçekten de yayılıyor. kemalistler "Atatürk milliyetçiliği" diyerek önce "masum" bir milliyetçiliğe, ardından ise derin birmilliyetçiliğe yuvarlanıyorlar. Dört bir yandan pırtlak gibi ortaya çıkan "vatansız" katil çeteleri ortada.

Bütün bunlara rağmen 23 Ocak günü Rakel Dink'in deyişi ile bir milat yaşandı. Milliyetçiliğe karşı olanlar çok büyük bir güç olarak ortaya çıktılar hem de milliyetçiler için en tedirgin edici sloganla: "Hepimiz Ermeniyiz" diyerek. Artık hiçbir şey eskisi gibi olamaz. Milliyetçilik artık eskisi gibi rahat at koşturamayacak, artık gazeteler eskisi kolayca "milliyetçilik yükseliyor" diyemeyecek.

Basın'ın bir kısmı Hrant'ın cenazesinin ardından ederhal eski havasına girdi. bazıları "Hepimiz Türküz" kampanyaları başlattı. Türk solu dergisi, Atatürkçü Düşünce Derneği bir de yürüyüş yapmaya kalkıştı. Bu yürüyüşe toplam 50 kişi katıldı.

Basının bu kesimine rağmen az da olsa önemli bir kesimi ise artık milliyetçiliğe karşı tutum alıyor.

Şimdi asıl sorun solda ki milliyetçilikte. Milliyetçi dalganın tırmanışı hikayesi en çok solun bir kesimini etkiliyor. Bu nedenle de bir yandan büyümenin yolu olarak sağa, milliyetçiliğe kayıyorlar, ikinci olarak ise ideolojik temelleri onları en kesitme biçimde öilliyetçiliğe itiyor.

Türk solunun önemli kesimleri stalinist. Dolayısıyla kemalizm stalinizmden çok kolay etkileniyor.

Soldan gelen milliyetçiliğin açık ki en tehlikeli kesimi CHP ve Deniz Baykal.

Deniz Baykal'ı giderek Devlet Bahçelizden ayırmak zorlaşıyor. CHP 301'in en keskin savunucusu.

CHP komisyon sözcüsü "... yapılacak virgül değişikliğinin bile egemenlik hakıkındantaviz verme anlamına geleceğini" söylüyor.

Ona en güzel cevabı ise Rakel Dink veriyor: "Ben onca sene okulda Türkim doğruyım dedim. Türk mü oldum? Kimse milletini seçmiyor."

Sol milliyetçiliğin çıkışları bazen, örneğin İşçi partisi ve TKP gibi, çok kaba ve açık olmasına rağmen, bazen de daha utangaç, üstü kapalı oluyor. Örneğin özelleştirmelere karşı "bu memleket bizim" dedikçe, düşünce özgürlüğü adına faşistlerle aynı platformu paylaştıkça, Türkiye'de ırkçılık yokture dedikçe, veya "anladysam Arap olayım" derken, "zenciler" derken ortaya çıkıyor.

Belki de daha tehlikeli olan milliyetçilik bu ikincisi.

Açık olan milliyetçiliğin karşısına geçip mücadele edersiniz. TKP Orhan Pamuk'u açıkça milliyetçi bir temelde eleştiriyor. Onun milli duygulara zarar verdiğini anlatıyor. Ama bazıları Orhan Pamuk'u "edebi" olarak "eleştiriyor". Onlar daha tehlikeli.

Sosyalistler için milliyetçi olmak mümkün değil. Milliyetçiliğin her türüne karşı tutum almak, teşhir etmek gerekir.

Milliyetçilik:

Son sürat mezara

Volkan AKYILDIRIM

Hrant'ın cenazesinin üzerinden üç hafta geçti. Kimileri Türkiye'yi sarsan cenazeye katılanlara bakıp, "evlerine dönecekler, birkaç gün sonra her şey unutulacak" demişti. Bu kez öyle olmadı. "Hepimiz Ermeniyiz!" sloganı milliyetçiliğin kalelerini sarstı, sarsmaya devam ediyor.

Üç haftadır milliyetçi soy-tarımların ipliğinin pazara çıkmasını izliyoruz. Faşist planı bozduk, Türk milliyetçiliğinin masumiyeti giderek kimsenin inanmadığı bir yalana dönüşürken, çürük elmacıklar dağıldılar.

Artık susmak yok! Şarkıcı Fedon kendisine "gavur" denmesinden duyduğu sıkıntıyı dile getirirken, oyuncu Haluk Bilginer "Türk toplumu, ırkçı bir toplum. Örneğin 'Anladysam Arap olayım' derken Araplara hakaret ettiğimizi düşünüyör muyuz?" diye soruyordu.

Milliyetçiler güçlü mü?

Bazılarımız cenazenin ardından karamsarlığa düştü. Beyaz bereli zibidiler ortalıkta dolaşıyordu, birkaç yüz tribün iti hezeyanlardaydı. İnternet sayfaları gözü dönmüş yorumlarla doldu.

Bu milliyetçiliğin yükseldiğini mi göstermekte? 84 yıldır milliyetçi-ırkçı zorbalığa yaslanan rejim bir günde mi yıkılacaktır ki?

Ama gördük ki pek zayıflarmış, maskelerini atıp kol kola girmeye çalışıyorlar. Bu milliyetçilik madem bu kadar güçlü ve yükselişte, hepsi neden paniktedir? Neden dışlerini çekinmeden göstermektedirler? Milliyetçilik yediği tokatla ölümcül bir krize girmiştir. TÜSİAD'çılar bile artık onlara kemik vermek istemiyor!

Milliyetçilikle uzlaşmayacağız

"Hepimiz Ermeniyiz" diyen bizler milliyetçiliğin kalelerini sarsmayı başardık, ama devam etmek, geride tek bir tuğla kalmayana dek mücadele etmek gerek.

Yüz binlerle siyasiler arasında büyük bir uçurum var. Her türden milliyetçiliğin partisi var, ama biz aşağıdakilerin partisi yok!

Sorunumuz alçalan milliyetçiliğe, savaşa ve yeni liberalizme karşı örgütsüzlüğümüzdür. Bize kitlesel devrimci bir parti lazım, en

Yüz binlerle siyasiler arasında büyük bir uçurum var. Her türden milliyetçiliğin partisi var, ama biz aşağıdakilerin partisi yok!

başta milliyetçiliği, her rengi ve türüyle mahkum eden.

Açık ki bu parti mevcut soldan çıkmayacak. Cenazenin üçüncü haftasında Halkevleri'nin web sitesi Ermeni soykırımının aslında bir soykırım olmadığı, çok taraflı bir savaşın sonucu olduğu resmi yalanını savunan bir yazıya yer verilmektedir. (bkz. www.sendika.org, Ahmet Hamdi Dinler adlı şahsın makalesi)

TKP nihayet sokağa inmeye karar verir, ama bakın hangi sloganları kullanarak: "Türkiye'yi çetelerden kurtaracağız, memlekete sahip çık, yurtsever cepheye örgütlen!" Ya Bush'un "teröre karşı savaşı" nı seçim programı yapan ırkçı Baykal'a ne demeli? İstemez, hepsi kalsın.

Yeni sol geliyor!

Bize, eski, çürümüş, rejimle uzlaşan bir sol değil, yeni bir sol gerek!

Agos'un önünü süptüren Bergamalı köylüler, Kurtlar Vadisi'ne karşı yürüyenler. 1 Mart tezkeresini durdurup, "Gelme Bush" diyenler. Faşist saldırılara karşı direnen ve kazanan travesti/transeksüel Pembe Hayat aktivistleri.

Okan Bayülgen'in Makinası'nda küresel ısınmaya ve nükleer enerjiyi sloganlarla protesto eden gençler.

Sömürülenler, ezilenler, dışlananlar, horlananlar, kaybedenler...

Yerel gerici odaklarıyla bir arada yaşamayı değil, dünyayı evleri olarak kabul eden enternasyonalistler. İşte size Yeni Sol.

Hrant'ın arkasından başlattığımız yürüyüş devam edecek. Uğrayacağımız bir çok durak, yapacak çok işimiz var.

Önce milliyetçilikten başlayacağız.

En zenginle en yoksul arasında 25 kat gelir farkının olduğu, milyonlarca kişinin günde 1 doların altında yaşadığı Türkiye'de milliyetçi örtünün altından sınıf mücadelesi bin bir yüzüyle fıskırarak, dünyadaki tüm ezilenlerle birleşmeyi başaracak.

Biz yürüttüğümüz kampanyalar ve mücadelelerle bu yolda yürüyoruz. Herkesi birlikte yürümeye davet ediyoruz.

Ya yurtseversin ya sosyalist!

Kimi solcular "Hepimiz Ermeniyiz" sloganını ataktan kaçıyor. Yayımladıkları her bildiri de neredeyse her cümleye "yurtseverlik", "bağımsızlık", "bu memleket bizim" diyenler, biz sizleri çok önceden tanıyoruz.

Uluslar arası işçi hareketi I. Dünya Savaşı karşısında ikiye bölündü. Memleketini sevenler kendi egemenlerini bu savaşta kazanması için desteklediler. Onların adı Kautsky oldu, Menşevik oldu, şu sosyal-demokrasi dediğimiz şey bu milliyetçi cepheden doğdu.

Birileri de memleketini sevmeyi reddetti. Yurtseverliği bir küfür olarak gördü. Kendi egemenlerini desteklemek yerine onları yenmeyi görev bildi. Kimler mi? Lenin, Bolşevikler, Rosa Luxemburg, Troçki, Gramsci, savaşı durdurmayı başaran ve devrim yapan Rus işçileri.

Biz ikinci yoldan yürüyoruz. Bu yol sosyalizmin yolu. Diğer yol, milliyetçiliğin, patronların yolu.

Siz yurtsever Türk solcuları, hangi yolda yürüyorsunuz acaba?

17 Mart

Uluslararası savaş karşıtı eylem. Dön evine Bush Kadıköy'de BAK mitingi

“İklim değişikliğini müteakiben tüm insanlık ya

Dünyanın sonu

Gökşen Şahin/Avi Haligua

Aile ziyaretleri hep aynıdır bizim ailede; anneannenin evine gidilir, soba sıcaklığında akşam sohbetleri ve uykudan sonra sabah çay kokusuna uyanılır... Bu seferki biraz farklıydı, sabah çay sesi yerine belediyenin duyurusuna uyandım :

"Öğlen namazını müteakiben Bağcılar köyünde yapılacak yağmur duasına tüm halkımız davetlidir..."

Bu şoku atlatmak için Ege'nin başka bir ilçesindeki bir arkadaşımı aradım. Bu yağmur duası çağrısını ve kuraklığın boyutlarını anlattım:

-Sadece bir köyde mi yağmur duasına çağırıldılar?

- O ne demek, yağmur duası diyorunuz; düşünsene köylünün durumunu, ürün yok.

-Ondan bahsetmiyorum, burada üç köy için yağmur duası çağrısı yaptılar...

Bu hikayenin gerisi bildiğimiz sona doğru hızla ilerliyor. Bu ülkede hala kuraklık yok; yeterince suyumuz var diyenlere duyurulur ...

Yukarıdaki durumu yaşayan herhangi biri, ya da Çukurova'da "neden bu sene mahsul yok"

sorusuna **"küresel ısınma yüzünden kuraklık var"**

diye cevap veren köylü de dünyanın yok oluşa doğru gittiğini hükümetlerden çok daha iyi anlıyor.

Aslında artık kimse dünyanın yok olmaya doğru gittiğini ve buna en çok da insanın sebep olduğunu inkar etmiyor.

Düne kadar küresel ısınmanın olmadığını söylemeleri için sahte bilim kuruluşlarına para veren büyük şirketler bile (Exxon-Mobil, Shell, BP) artık küresel ısınma gerçeğinden kaçamaz durumdadır.

Küresel ısınma nasıl gerçekleşiyor?

Sıcaklık, güneşten gelen ışınların yeryüzüne çarpıp geri yansımaları esnasında, atmosferdeki sera gazı tarafından tutulması ile oluşur ve bu sıcaklık dengesi dünyadaki hayatın devamlılığını sağlar. Dünyanın sıcaklık dengesini sağlayan bu sera gazlarının en önemlisi Karbondioksit (CO2). Fosil yakıtların yakılmasıyla

Düne kadar küresel ısınmanın olmadığını söylemeleri için sahte bilim kuruluşlarına para veren büyük şirketler bile (Exxon-Mobil, Shell, BP) artık küresel ısınma gerçeğinden kaçamaz durumdadır.

la birlikte atmosfere salınan karbondioksit miktarı artar, yansımaları gereken güneş ışınları da tutulur ve sıcaklık giderek artar.

Bu kadar basit bir nedeni olan iklim değişimi anlatıldığında akıllarda hep aynı çözüm fikri uyanıyor: "Öyleyse CO2 salımını durdurursak sorun çözülmez mi?" Soruda bile cevabını verdiğimiz üzere bu konunun çok basit ama aynı zamanda da, hükümetler yüzünden, çok zor bir çözümü var. İklim değişiminin ilk nedeni olan CO2'i üretmekten vazgeçersek, dünyayı geri dönülemez noktaya gelmeden kurtarma şansımız var.

Ancak hükümetlerin fosil yakıtlara dayalı enerji politikaları bu kolay çözümü uygulamaya çok zor bir hale getiriyor. Petrol için milyonlarca insanın katili olan hükümetler, hele de rezervler bu kadar azalmışken, petrolden vazgeçmeyi kabul etmiyor.

Kömür lobisinin etkisi altında enerji politikası belirleyenlerin termik santralleri kendi kendilerine kapatacağı gün bence dünyanın sonundan önce gelmeyecek.

Gerçekten bu durum dünyanın sonunu getirecek mi? Eğer bu kadar hayati bir durum varsa neden hükümetler bir şey yapmıyor?

Şubat ayının başında Paris'te düzenlenen toplantıda açıklanan IPCC (Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli) raporunda, varolan uygulamaların devam etmesi halinde, 2095 yılına kadar, küresel ortalama sıcaklığın, 1980-1999 seviyelerine oranla 1.1°C ila 6.4° C arasında artacağı sonucuna varılıyor.

Bu artış ise daha fazla sel, sıcak dalgası, kuraklık, daha kuvvetli kasırgalar, buzul kütlelerinin daha hızlı erimesi ve deniz seviyelerinin hızla yükselmesi anlamına geliyor.

Daha fazla sel, daha fazla insanın evsiz kalması ve göç etmesi demek; daha kurak iklimler daha fazla insanın aç kalması ve yiyecek için göç etmesi demek. Daha fazla kasırga, daha fazla New Orleans

demek...

Bunun yanı sıra küresel ısınma deniz seviyesindeki 25-90 cm arasında yükselmeyle deniz kıyısında yaşayan 100 milyonu aşkın insan nüfusunun yaşam alanlarının yok olması

anlamına geliyor. Yani Şanghay, Bangkok, Cakarta, Tokyo ve New York gibi şehirlerin ve Hollanda, İngiltere gibi ülkelerin büyük kısmı sular altında kalacak!

Sizce bunlar dünyanın sonunun geldiğini göstermiyor mu???

Durum bu kadar vahim. Üstelik bunun sonuçlarını Türkiye'de de 2006 içinde hissetmeye başladık.

Batman'da ilk defa böyle bir selin görülmesi sizce tesadüf mü? Ya da Bafa gölünün bu yıl kuruması bir rastlantı mı?

Bunların hiç biri şans eseri bu dönemde yaşanan şeyler değil. Dünyanın sonu geliyor ve hükümetler hala yeterince kalkınmama koşulunu öne sürüyor. Buna seyirci kalmak dünyanın yok edilmesine seyirci kalmaktır. Bunu engellemenin yolu bizden geçiyor. Ancak ve ancak sokaklarda yüz binlerce insan, gezegene karşı işledikleri suçları durdurmalarını istediğimizi ve mücadeleden vazgeçmeyeceğimizi haykırırsak kazanabiliriz. Bu yüzden **28 Nisan'da Kadıköy'de** buluşmak üzere...

Başka bir enerji mümkün

Küresel Eylem Grubu (KEG) aktivisti Gökşen Şahin'le KEG hakkında görüştük.

KEG'in ısınma kampanyası niye var? Şimdiye kadar bu konuda ne gibi işler yaptınız?

Önce 3 Aralık "İklim değişikliğini durdurun" küresel eylem günü ilan edildi. Bizler o zaman **3 Aralık Çalışma Grubu** adı altında örgütlendik ve "İklim değişikliğini durdurun, Türkiye Kyoto'yu imzala" mitingini düzenledik.

Bu mitinglere İstanbul'da 2 bin, İzmir'de bin, Ankara'da 500 kişi katıldı ve bunların dışında da birçok ilde basın açıklamaları yapıldı. 4 Kasım 2006'da "Türkiye Kyoto'yu imzala" mitingini yaptık.

Bu yılki takvimimiz ise çok

daha geniş. Önce 28 Nisan'da Kadıköy'de "Başka Bir Enerji Mümkün" mitingini yapacağız.

Ardından 7 Temmuz'da "İstanbul'da Küresel İklim SOS'u" konseri düzenleyeceğiz. 8 Aralık'ta ise tüm dünya hükümetlerini üstlerine düşeni yapmaları konusunda uyararak için sokakta olacağız.

Bu yıl gündemimizde bu kadar çok eylem olmasının sebebi çok açık; bugüne kadar 'önce kalkınım sonra çevre sorunlarına eğileceğiz' diyen hükümetlere artık küresel ısınmanın geri dönülemez boyutlara ulaşmak üzere olduğunu ve şimdi Kyoto'yu imzalamazlarsa, yok ettikleri bir dünyaya kalmayacağı

hedeflediklerini anlatmak.

28 Nisan'da İstanbul'da 100 bin kişi bir araya gelirse bu ne anlam ifade edecek?

Tek bir anlamı var; "biz hükümetin enerji politikalarını beğenmiyoruz ve ne kömür, ne nükleer istiyoruz"u daha yüksek sesle söylemek. Kadıköy'de 100 bin kişiyi hedeflememizin nedeni de, bu konuda hemfikir olan insan sayısının hükümetin sandığı gibi birkaç bin değil, çok daha fazla olduğunu göstermek. Ancak bu kadar çok olursak bizden kaçacak yerleri kalmaz...

28 Nisan'da Kadıköy'de yapılacak küresel ısınma

“Yağmur duasına davetlidir”

gelmeden

Bu ‘bakan’lar neye bakıyor?

6 Şubat günü ‘İklim Değişikliği, Kuraklık ve Su Yönetimi’ konusunu

görüşmek üzere Tarım Bakanı **Mehdi Eker**, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı **Hilmi Güler** ile Çevre ve Orman Bakanı **Osman Pepe**, "hava, su ve toprak" olarak biraraya geldi. Türkiye’de iklim değişikliği konusunu ele alan ilk ‘zirve’ olma özelliğini taşıyan bu ‘tarihi’ buluşmada, hava-su dışında pek birşey açıklanmadı.

Tarım, Çevre ve Enerji Bakanları’nın en somut adımı ‘duyarlılık’ çağrısında bulunmak oldu. Sermaye her zamanki gibi kediye yüklendi; **Osman Pepe**, küresel ısınma ve

kuraklıkla mücadelede sorumluluğun *"Ev hanımı Ayşe Teyze'ye düştüğünü"* söyledi.

Kyoto Anlaşması’nı imzalamamış üç beş ülkeden biri olan Türkiye’nin Çevre Bakanı sözlerine, *"Toplantı, aslında dünyayla eş*

zamanlı yürüdüğümüzün bir göstergesidir" diye devam ediyordu. **Mehdi Eker**’se açıklamasında *"yağış az ama kuraklık yok"* demeyi uygun gördü. Bakan: *"Barajlarda su az ama kuraklık olmayacak, korkmayın"* diyor.

Tabii su azalmasıyla kuraklık arasındaki farkların tartışılacağı, çok değerli bu son yılların da harala gürele içinde kurban edileceğini bu son zirvede öğrenmediğimizi hatırlamak gerekiyor.

Çevre Bakanı daha önceki açıklamalarında, Türkiye’nin 2012’de sona erecek Kyoto’yu 2015’ten önce imzalamayacağını zaten açıklamıştı.

İklim değişikliğine dair hiçbir adım atmayan hükümetin haklı olduğu tek nokta, kömür ve nükleer santralleri kurmaktaki ısrarına karşı, "Ayşe Teyze'nin" Kyoto'nun imzalanması için göstereceği inadin gezegenin kurtuluşu için hayati öneme sahip olduğu...

Kyoto neden önemli?

Küresel Eylem Grubu (KEG), Türkiye Hükümeti’nden Kyoto Anlaşması’nı hemen imzalamasını talep ediyor. **KEG**’in bu talebinin altında Kyoto Sözleşmesi’nin üzerinde uzlaşılacak uluslararası belge olması yatıyor. 160 ülkenin imzasını

taşıyan Anlaşma, iklim değişikliğine müdahale için Ayşe Teyze’den* ötesini görebilen tek yol olan sera gazı azaltımını öngördüğü için tarihi bir anlama sahip.

Kyoto, endüstriye dayalı kültürümüzün tüm ekosistemi altüst etmesine karşı, ABD, Avustralya ve Türkiye dışında

hemen hemen tüm ülkeler tarafından imzalanmış durumda. 2012’ye kadar ufak kısıtlamalar getiren anlaşma, dünyanın bildiğimiz şekliyle varolmaya devamı için ülkelerin birlikte çalışmasını sağlıyor.

(* b kz. Küresel ısınma ulusal eylem planı

Marmara Denizi çamur denizi oldu

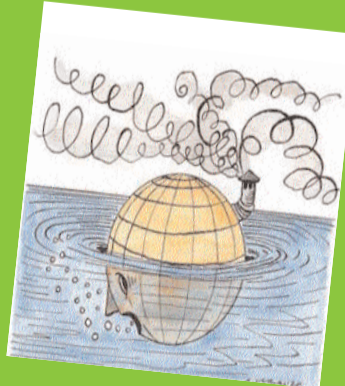
Ege ve karadeniz arasında biyolojik bir koridor oluşturan Marmara türlerin geçişini de düzenliyor. Ancak son üç yılda kirlenme sonucu bulanıklık oranı %80 arttı.

Bunun sonucunda karides, yengeç, pına gibi bazı türler tamamen yok oluyor. Nesli giderek azalan türlerin sayısı da %50’yi aşmış durumda.

28 Nisan

Başka bir enerji mümkün

Kadıköy’de KEG mitingi

GÖRÜŞ

Şaklabanlık, CHP ve sol

"Vallaha, kim ne derse desin, ben bir dahaki seçimlerde AKP'ye oy vermeyi düşünüyorum. Adamlar şu anda bulabileceğimiz en reformcu parti" demişti Baskın Oran, bir konferansta karşılaştığımızda. Baskın Oran'ın şeriatçı olmadığını belirtmem gerekiyor herhalde.

Aynı günlerde, İngiltere'nin sol liberal Guardian gazetesinin aklı başında Ortadoğu editörü Ian Black, bir yorum yazısında, şaşkınlıkla, "İslamcı" bir parti elinden geldiğince reform yaparken "sosyal demokrat" bir partinin milliyetçi şaklabanlıklar yaptığını anlatıyordu (yazıyı kesip saklamamışım, "şaklabanlık" İngilizce ifade edilemez herhalde, ama Black aynı kapağa çıkan bir ifade kullanmıştı).

Geçen hafta Amsterdam'da bir derginin yüzüncü yıldönümünü kutlamak için düzenlenen bir etkinliğe katıldım; konuşmacılar arasında AB Türkiye Karma Komisyonu Başkanı Joost Lagendijk de vardı. Lagendijk Hollanda'da Yeşil Sol Parti üyesi. "CHP'yi kendi partim olarak düşünmem gerekir. Sosyalist Enternasyonal'de kardeş partiyiz. Ama önemli konuların hemen hepsinde AKP'nin yapmaya çalıştıklarını doğru buluyorum, CHP'nin söylediklerine katılmam ise mümkün değil" dedi Lagendijk. Sorulduğunda, Türkiye'de "yükselen İslam tehlikesi" olduğunu düşünmediğini söyledi.

İlginç, değil mi? Haydi Baskın Oran'ı bir yana bırakalım, ama İngiliz bir gazeteci ile Hollandalı bir parlamenter Türkiye'de olup bitenleri en akıllı CHP üyesinden daha doğru kavramış! Aslında CHP'liler de doğruyu biliyor, ama oy kazanmak için milliyetçilik, ırkçılık yapıyorlar desek, o zaman daha da akılsız olduklarını düşünmek gerek, çünkü şu güne kadar hiçbir kamuoyu yoklaması milliyetçiliğin oy kazandırdığını göstermiş değil. Aksine, en azgın partilerin, CHP'nin, MHP'nin, BBP'nin destek oranında tık yok. Hiçbiri bir puan bile artmış değil.

Oran, Black ve Lagendijk haklı: CHP gerçekten ve onulmaz bir şekilde milliyetçi, AKP gerçekten koşullar elverdiğince reformlar gerçekleştirmeye çalışıyor.

İşin kötüsü, solun da bazı kesimleri "irtica tehlikesi"ni gözden kaçırmamak gerektiğini anlatıyor hâlâ. Üstelik, sözünü ettiğim sol, kemalizme ve milliyetçiliğe en az CHP kadar göbekten bağlı olan TKP veya İşçi Partisi değil sadece.

Bugünkü Hürriyet gazetesine göre, "Abdullah Gül, Türk Ceza Kanunu'nun 301. maddesinde değişiklik yapılması gerektiğine inandığını, hükümette de bu yönde kuvvetli bir inanç olduğunu söyledi".

Bu durumda sol ne yapmalı? Şöyle mi demeli: "Bize ne Gül'ün söylediklerinden? AKP aslında irticacıdır, bu tehlikeyi gözden kaçırmayalım. Zaten yalan söylüyorlar". Yoksa hükümete 301'i kaldırmak için arkasında yaygın halk desteği olduğunu hissettirmek amacıyla imza kampanyaları, toplantılar, gösteriler mi yapmalı?

Bu hükümet iktidara geldiği günden beri reform doğrultusunda çekingen adımlar atıyor, üç adım attıktan sonra derin ve sığ devletten tepki gelince bir adım geri atıyor. "Kürt sorununda devlet hata yapmıştır" diyor, bir süre sonra geri basmak zorunda kalıyor. 301 konusunda da yarın geri basmak zorunda bırakılabilir.

Ben seçimlerde AKP'ye oy vermek niyetinde değilim. Neoliberalizmi savunan ve uygulayan bir hükümet olduğu için değilim. Ama olumlu adımlar atmaya çalışıldığında, devletle itiştiğinde, sokaklardaki kampanyalarla devlete karşı hükümeti desteklemek gerek.

Sol, din konusunu ya gömecek ve tümüyle unutacak, ya da ülke siyasetinde varlığı bile hissedilmeyen bir unsur olmayı sürdürecektir.

Roni Margulies

Şenol KARAKAŞ

Bütün büyük toplumsal olaylar kendiliğinden başlar. Toplumsal uyanış, halk yığınlarının sonunda kendi kaderleri hakkında doğrudan kendilerinin karar sahibi olmasını sağlayan bütün dönüşümlerin ilk adımı kendiliğinden eylemlerdir.

Kendiliğinden

Sol edebiyatta kendiliğinden hareketler, genellikle küçümsemeyle anılır. Bu edebiyata göre kendiliğindenlik zaafarla doludur. Kendiliğindenlikten kaçınmak gerekir. Kendiliğinden hareketler hızla denetim altına alınmalı, gerekirse eleştirilmeli ve sosyalist hareketin kanatları altına sokulmalıdır.

Küçük ve sekter, yani kendi örgütünün çıkarlarını hareketin çıkarlarının yerine koyan sol örgütler kendiliğinden hareketlerin kitlelerin bilincinde yarattığı devrimci değişimi kavrayamaz. Kendi dışında gelişen ve gerçekten de bir dizi zaafı barındıran ama büyük patlamalarla cereyan eden kendiliğinden hareketlere ya burun bükerek ya da tepeden bakar.

Türkiye'de, kendiliğinden patlayan eylemler arasında iki eylem çok önemliydi. Birisi, kallesçe öldürülen **Hrant Dink**'in cenazesi. Doğru, bu bir cenaze töreniydi ama aynı zamanda Türkiye'de cumhuriyetin kuruluşundan beri gerçekleşen en radikal eylemlerden birisiydi de.

Hrant Dink'in öldürülmesinden itibaren çok sayıda etken bir araya gelerek 23 Ocak'ta yaşanan dev cenaze törenini hazırladı. Kimsenin beklemediği bir durum yaşandı. Kimsenin beklemediği bir kalabalık toplandı. Bir iş günüydü, buna rağmen evlerinden, işlerinden, okullarından, mahallelerinden kopan on binlerce insan aynı alanda buluştu. **Agos** gazetesinin önünde bir araya geldi.

Ne töreni düzenleyenler ne düzenleme komitesi ne **Agos** ailesi ne de polis bu kadar büyük bir kalabalığın toplanacağını düşünebilirdi.

Hiçbir sol örgüt bu kadar radikal bir slogan etrafında, "**Hepimiz Ermeniyiz, Hepimiz**" sloganı etrafında, bu sloganın yazılı olduğu dövizleri taşıyarak uzun, upuzun bir yürüyüşe on binlerce insanın katılacağını düşleyemedi. **Süleyman Demirel** cumhuriyet tarihinin en kalabalık ikinci törenine tanık olduğumuzu söylüyor. Peki bütün sol örgütlerin beklemediği bu kitlesel güç nasıl bir araya geldi?

Öfke

Çok sayıda çağrıcısı vardı

Devrimin ilk adımı: Kendiliğinden hareket

cenaze töreninin. Yürüyüşün düzenleme komitesi, Agos ailesi, medya, sol örgütler, insanların vicdanı, cinayetlinin kallesliği ve **Hrant Dink**'in saygın kişiliği. Ama 23 Ocak günü yaşanan kitlesel patlamanın nedeni öfkeydi. Milliyetçiliğe duyulan, ırkçılığa duyulan, kallesliğe duyulan, yalancılığa, burjuva iki yüzlülüğe, yoksulluğa, savaşa, sahipsiz bırakmaya duyulan öfke, çağrıcıların toplumu etkileme gücüyle kıyaslanamayacak kadar büyük bir kitlesel tepkinin birleşmesine neden oldu.

Hrant Dink'in cenazesinde yapılan yürüyüş büyük ölçüde kendiliğinden bir araya gelen on binlerce insanın politik ve öfkeli eylemiydi.

Esnafların eylemleri

Yakın zamanda patlayan kendiliğinden eyleme bir örnek de 2001 Şubat krizine yanıt olarak sokaklara dökülen "esnaf eylemleri"ydi. Türkiye'de bir çok

şehirde esnaflar, işçiler ve işsizler hızla bir araya geldiler. Jandarmalarla, polislerle çatıştılar. Barikatlar aştılar ve barikatlar kurdular. O günlerde hükümeti oluşturan DSP-MHP ve ANAP'ın parti binalarını taşladılar. Başkent'in göbeğinde polis ve jandarmanın saldırılarına karşı taşla, sopayla direndiler.

Saf örgütsüzlük mü?

Kendiliğinden hareketlerin küçümsemesinin bir nedeni, bu eylemlerin saf, örgütsüz olduğunun düşünülmesidir. Oysa bilinçsiz bir kendiliğindenlik olmaz. Hiçbir örgütsel müdahaleden yoksun bir kendiliğinden hareket de olamaz. Bir hareketin kendiliğinden olmasının nedeni örgütsüz ve bilinçsiz olması değil, çok sayıda bilinç ve örgütlü müdahalenin yan yana, birisi diğerine üstünlük kurmadan yaşaması, çatışması ve mücadele etmesi demektir.

Hrant Dink'in öldürülmesinden

birkaç saat sonra, tamamen örgütlü bir müdahaleyle **Agos** Gazetesinden Taksim Meydanı'na bir yürüyüş gerçekleşti. Bu yürüyüş sırasında tek tük, "**İnadına hepimiz Hrant Dink'iz, İnadına hepimiz Ermeni'yiz**" sloganları atıldı. Yürüyüş çağrısını yapanlar da sloganları ilk kez atanlar örgütlü sosyalistlerdi. Ama topu topu 100 kişiydiler.

Cenaze günü ise bütün örgütlü sosyalistler neredeyse hareketin, kalabalığın içinde eridiler. Kitle örgütlerinin başkanları, en önde tutulması gereken pankart zaman zaman kayboldu. Yürüyüşün önünü ve arkasını arasında bütün yürüyüşe hakim olabilecek bir organizasyon yoktu. Cenaze arabasının arkasından **Tertip Komitesi**'nin kurmak istediği insan zinciri, arabanın arkasından yürümek isteyen on binlerce insanın basınıcını nedeniyle birkaç saniye içinde yıkıldı.

Öğrenmenin önemi

Kendiliğinden hareketler, sosyalistler için en iyi okuldur. Bu okul zaaflarıyla, yetenekleriyle, girişkenlikleriyle bu hareketi var eden işçilerin, yoksulların, gençlerin, kadınların siyasal uyanışlarının patlamalı ilk adımıdır. On binlerce insan bu adımla, bu adımı atarken uyanır, bu adımı atarken gücünü görür. Bu hareket, eksikliğin nerede olduğunu, kimin iki yüzlü kimin dürüst, kimin kendisinden yana kimin sınıf düşmanı olduğunu gösterir.

Sosyalistler ise kendiliğinden hareketin içine kuşkusuzca atlamak zorundalar. Bu hareket derlerle doludur. 23 Ocak, en önemli dersini, milliyetçiliğin karşısında çaresiz olmadığımızı göstererek verdi. Milliyetçiliğe bu kadar sert bir yanıt veren on binlerce insanla ne kadar kopuk olduğumuzu dersini aldık.

İnsanların koyun gibi güdülmekten burunlarını bile kanatmayacak kadar "örgütlü bir eylemi" gerçekleştirebileceğini gördük. Bu kadar büyük bir gücün **Hrant** yoldaş öldürülmeden de harekete geçmesinin olanaklı olduğunu gördük. Bu toplumda büyük bir çoğunluğun, derin devletin ne olduğunu kavradığını, katillerin kim olduğunu çoktandır bildiğini gördük. Ermeni Konferansı'nı basanlara, "**Hepimiz Ermeni'yiz, Hepimiz**" sloganıyla anında yanıt vermenin aslında ne kadar olanaklı olduğunu gördük. Devletin temel tezine cepheden karşı çıkan siyasal bir slogan altında birleşen insanların ne kadar cesaretli olduğunu gördük.

Bütün bir cenaze törenini "Avrupa Birlikçi" olarak suçlayan milliyetçi solun sol duyudan ne kadar şiddetle kopmakta olduğunu gördük.

"Başlangıçta eylem vardı"

Devrimler gerçekten, parti liderliğinin dışında kendiliğinden bir hareket olarak başlar. Fransız Devrimi kendiliğinden Bastille baskınıyla başlamıştı. 1905 devrimi ise Çar ordusu ve polisi ile papaz **Gapon** adlı bir ajanın önderlik ettiği işçi kitleleri, erkekler, kadınlar ve çocuklar arasındaki kanlı bir çatışmayla başlamıştı. O işçiler, bir sosyalist siyaset tarafından örgütlenmemişlerdi. Şubat 1917'de ise işçiler tekrar kendiliğinden bir biçimde ayağa kalktılar. Hiçbir tarihçi, Şubat devrimine önderlik eden bir partiden söz edemez. (Tony Cliff, Rosa Luxemburg, Z Yayınları, sf 55)

"Burjuva aydın tabakası ve bunların eleştirisiz taklitçileri,... kitlelerin 'eğitiminden' ukalaca bahsettikleri zaman, genellikle kastettikleri okullu disiplini olan, gereksiz ayrıntılı, kitlelerde umutsuzluk yaratan, onlara burjuva önyargıları aşıl原因 bir şeydir.

Kitlelerin gerçek eğitimi hiçbir zaman onların bağımsız siyasal ve özellikle devrimci mücadelelerinden ayrılmaz. Sömürü altındaki sınıfı ancak mücadele eğitir. Ona kendi gücünün çapını gösteren, ufkunu açan, kabiliyetlerini geliştiren, kafasını açıklığa kavuşturan, iradesini işleyen ancak mücadeledir"

Lenin

"Ne kadar küçük, başlangıçta ne kadar mütevazı, ne kadar önemsiz olsa da işçi sınıfının her hareketi kaçınılmaz olarak başlangıçtaki hedeflerini aşmaya ve tüm eski düzenle uzlaşmaz ve onu yıkmaya yönelik bir güce dönüşmeye adaydır.

Lenin

İşçi kitlelerini, sosyalist bir yoldan eğitmeyi, onlara konferanslar vermek, broşürler dağıtmak biçiminde anlıyorlar.

Fakat hayır... Sosyalist işçiler okulunun bunlara ihtiyacı yoktur. Kitleleri mücadelenin bizzat kendisi eğitir".

Rosa Lüksemburg

"Rus devrimi deneyimi ve diğer ülkelerin deneyimleri, şüpheye yer bırakmayacak bir şekilde kanıtlamıştır ki, derin bir siyasal bunalımın nesnel şartlarının mevcut olduğu bir ortamda devrimin asıl doğum yerinden görünüşte uzak, en ufak bir çarpışma, halkın duygularındaki kabarmayı alevlendirecek bir kıvılcım olabilir".

Tony Cliff

"Geçmiş bütün tarihi hareketler, ...azınlık çıkarlarına dönük hareketlerdir. İşçi sınıfı hareketi ise geniş çoğunluğun kendi bilincine ulaşmış bağımsız hareketidir.

Marks

Aylık dergi yapsanız

Sosyalist İşçi'nin eki Antikapitalist'i ilgi ile izliyoruz.

Bence Sosyalist İşçi'den çok daha zengin bir içeriğe sahip ve daha renkli. Antikapitalist'i aylık bir dergi yapsanız bence daha iyi olur.

Celal Altan

Cesaret veriyorsunuz

Sosyalist İşçi en baştan beri eşcinsellerin ve transseksüellerin yanında yer alıyor. Doğrusu başka bir sosyalist yayında böyle bir tutumu bugüne kadar görmedik.

Oysa sosyalistler aslında ezilenlerin yanındayız. Yoksa eşcinseller, transseksüeller ezilmiyor mu?

Siz aynı zamanda bu sorunu tartışıyorsunuz. Geçenlerde bir toplantınıza katılmıştım. Bursa'da da Gökkuşğunun yanında yer aldığınızı o toplantıda öğrendim. Bütün bunlarla bize cesaret veriyorsunuz.

F.U.

Ben hala Ermeniyim

Hrant Dink'in öldürülmesinden bu yana 3 hafta geçti. Faşistler kuduruyor. Kafalarına beyaz bere geçirmiş az sayıda faşist sözüm ona korku salmaya çalışıyor.

Basın ise gene eski havasında. Sanki Hrant'ın cenazesinde o muazzam güc ortaya çıkmamış gibi "milliyetçilik gene tırmanıyor" anlatıyorlar.

Ama asıl önemlisi bazı solcular, solda olduklarını söyleyen gazeteciler de bu havaya katılıyorlar.

Onlar da "milliyetçilik yükseliyor" teranesine kapıldılar.

Oysa biz Hrant'ın cenazesinde ne denli güçlü olduğumuzu gösterdik. Hürriyet'in anketinde "hepimiz Ermeniyiz" sloganını doğru bulanlar yüzde 47 çıktı. Şimdi bu yüzde 47 buhar mı oldu. Uçtu gitti mi? Hayır. yerinde duruyor.

Sokaklarda da baima beyaz bere giymiş ülkücü katil adayları yok olun caya kadar "ben Ermeniyim."

Ceyhan Can

Vatansever katiller

Bir grup vatanseverin silah üzerine yağtığı yemin gazetelerde yayımlandı. İğrenç.

Bu adamlar toplanmış silah üzerine öldürme yemini ediyorlar. Kendilerine de "vatansever" diyorlarmış.

Bir başka "vatansever" de Danıştay cinayetini işledi. Bir başka "vatansever" grubun üzerinden de başbakanı suikast planları çıktı.

Kuvay-ı Milliyecilik bugünlerde vatansever katillik haline geldi.

Deniz Baykal ise utanmadan "kafatasçılığı bırak" diyor. Hangi hakla?

Bu CHP'liler nasıl hala bu adama tahammül edebiliyor. nasıl hala bu adamı ve CHP'nin başına çöreklenmiş hizibini tasfiye edemediler?

Deniz Baykal CHP'nin başında durdukça, CHP'ye verilecek her oy MHP'ye gidecektir.

Sadık Doğan

Yaşama hakkımı istiyorum

Travesti, transeksüel, gay ve lezbiyenlerin örgütü Pembe Hayat'ın kurucularından Ganimet ile konuştuk.

Sl: Dövizlerinizde "Travesti Cinayetleri Politik" yazıyor. Neden?

Ganimet: Hakim olan "Benim ülkemde transeksüel, travesti yoktur" fikri. Varlığı reddedilen insanlara uygulanan şiddet de buna paralel olarak ciddiye alınmıyor.

Satır ve bıçaklarla bize saldıran çeteler bilinmesine rağmen hala özgürleşme saldıran sadece çeteler değildir. Polisten savcılığa kadar aynı tutumları gören bizler için bu cinayetler politiktir.

Aile kurumunun bu baskıdaki etkisi ne?

Ben doğunca annemler gurur duymuş. Ama ben kendimi bildiğimden beri kadınum. Bunu kabul edemediler. Yok sayılmaya başladığım yer ailemdi. Yapılan ilk şey tedavi ettirmek olur bu durumlarda. İğnelere vücutu daha çok tüylendirmekten başka işe yaramaz.

Eryaman saldırılarını anlatır mısınız?

Eryaman'da başlamadı. Dikmen ve Ülker'de yaşananların tekrarıydı. Hep göçe zorlandık. Çifte bir zorlamayla karşı karşıyayız. Seks işçiliği travestiler için bir zorluluktur ve mücadele izin ana konularından biridir.

Çalıştığımız ve yaşadığımız yerlerden hep bir şiddet görerek sürüldük. Son dönemde, devlet ilk defa bizi ciddiye almaya başladı. BARO, medya, hatta kadın örgütleri tarafından ilk defa görünür olduk. AB süreci körleri görmeye zorluyor. Daha önce sadece elimde bıçağım varken gördü beni medya. Şiddet seven insanlarımız gibi lanse edildik. Oysa yaşanan şudur: Travestiler çok şiddet gördüklerinden ve kendilerini korumak için

Transfobi ile mücadele etmeyen herhangi bir grupta yan yana gelmek ve bir şeyler yapmak zor.

şiddete başvurmak zorunda kaldıklarından bu hayatın bir parçası haline geliyor.

Eryaman olaylarına dönersek, yaşanan soykırımdı. Evlerimize saldırıldı. Tecavüz edildi. Eşyalarımız dağıtıldı ve paylaşıldı. Satır, bıçak ve silahlarla saldırdılar. 30 arkadaşımızın evi çok ucuza satıldı.

Arabalarımız parçalandı. Vücudunda bıçak darbeleri olmayan arkadaşımız yok. Bunlar üzerine tam altı kez basın açıklaması ve yürüyüş yaptık. Ama medya bizden magazin ve sansasyonel olaylar anlatmamızı, görüntüler vermemizi istedi.

Eryaman'dan sonra nasıl bir süreç yaşadınız?

Şehrin içine kaçtık. Ama değişen bir şey yok. Bağlar Caddesi'nde, Hoşdere'de can güvenliğimiz yok. Saldırıları polisle işbirliği içinde. Trafik polislerinden bile korkuyoruz biz. Avukatlarımızla dalga geçiyor.

Travestilere uygulanan şiddet en az duyarlılık toplayanı. Kadınlığımı yaşatmadı bana bu toplum. Çocukluğumda aç kedi görsem ağlardım. Bütün paramı arkadaşlarımla paylaştım. Şimdi, bıçaklandıkça şiddeti uygulamayı da öğrendik.

Nasıl örgütlendiniz?

Eryaman olaylarından sonra örgütlenmeye başladık. İki kişiydik ve şunu dedik: **Artık göç etme-ye-ce-ğiz!** Diğerlerini bir şey yapmaya ikna etmek kolay olmadı. Biz gece yaşıyoruz. Örgütlenmek için ise fedakarlıklar yaparak Pembe Hayat'ı açmak

gerekiyor. Korkarak açıyoruz burayı.

Çoğumuz ekonomik olarak bitmişiz. Pembe Hayat'a ve basın açıklamalarına gelmek kolay değil. Dolmuşa binemeyiz. Taksiye binmek zorundayız. Kamusal alanlardan dışlanarak yaşarken bulduğumuz alternatifler maddi olarak zorluyor. Yüksel

Caddesi'ndeki mumlu eylemlere bile çok zor geliyoruz. Basın açıklaması yazmak, internet olanaklarını kullanmak kolay değil. Ama herşeye rağmen örgütleniyoruz. Geçenlerde bir arkadaşımıza saldırdılar. Dört kişi ceset torbaları, şok aletleri, sallamalar ve satırlarla saldırdı. Öldü sanıp kaçırdılar. Biz de suç duyurusunda bulduk.

Suçlular yakalandı ve bu sefer onlar arkadaşımızdan şikayetçi oldular. Nerdeyse arkadaşımızı içeri atacaklardı. Nasıl bir hukuk bu? Biz neresin-deyiz bu hukukun?

Arkadaşlarımız öldürülüyor. Emniyete gidiyoruz ve nerdeyse arkadaşlarımızı bizim öldürdüğümüzü düşünüyorlar. Sonra da dosyaları kapanıyor.

Örgütlenmeye olanaklarımız gelişti. Örgütlü diğer hareketlerle ilişki kurduk. Bu bize güç veriyor. Toplumda herkes homofobi ve transfobi ile büyütülüyor. Ben bu toplumda yaşama hakkımı istiyorum.

Politik gruplarda da transfobi var. Oysa "Benim özgürlüğüm seni de özgürleştirecek."

İrkçilikle, homofobi ve transfobi arasında çok güçlü bir bağ var. Homofobik ve transfobik cinayetlerin ırkçı cinayetlerden aslında çok farkı yok. Tabii ki yan yana gelmek gerekir. Ama politik örgütlere karşı sahip olunan tereddütler güçlü ve gerçek.

Transfobi ile mücadele etmeyen herhangi bir grupta yan yana gelmek ve bir şeyler yapmak zor.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadeledir. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için, işçi sınıfının emiltilan, en mücadelecisi kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşasına çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

ilişki için:

sosyalistisci@gmail.com

Cengiz Alğan

BENCE BAŞKA BİR DÜNYADA

... "Dünyanın nüfusu kaç?", sorusunun tek cevabı "6.5 milyar!" olmayacak. Çünkü bu soru yalnızca antroposentrik (insan merkezli) bir bakış açısına sahip.

Oysa dünya üzerinde

pek çok canlı türü yaşıyor. Örneğin koalalar, birbirlerine aynı soruyu sorsalar, yine "6.5 milyar" cevabını mı vereceklerdi? Pandalar kendi aralarında "Yahu birader, yeryüzünde kala kala bin 600 kişi kaldık. Ne olacak bu işin sonu?" diye mi tartışıyor?

İnsan faaliyeti son 300-400 yılda, yani kapitalist sistemin yerleşmesinden bu yana, kendisi dışındaki canlı türlerine hiç özen göstermiyor.

Örneğin, mobilya ya da kağıt yapımı için bir orman kesildiğinde neler

oluyor? Bir kez o ormanda yaşayan çok sayıda hayvan yuvasını, doğal yaşam alanını kaybediyor. Ağaçlarda yaşayan kurtçuklar yok olduğu için onlarla beslenen kuşlar aç kalıyor ve orman bölgesini terk etmek zorunda kalıyor.

Kuşlarla karnını doyuran başka yırtıcılar da kaçıyor. Böylece hiç hesaba katmadığımız böceklerle başlayan beslenme zinciri kopuyor. Yüzlerce hayvan türü yerinden yurdundan oluyor.

Tabii sorun bununla sınırlı değil. Ağaç

kesilmesinde en büyük sorunu doğal olarak ağaçlar yaşıyor. Onlar kesildiğinde bizim de nefesimiz kesiliyor. Bilindiği gibi ağaçlar yağmur çeker. Ağaç yokluğunda yağmur da yok olur. Yani barajlar kurur, yılanacak su bulamayız.

Erozyonun temel önleyicisi ağaçlardır. Onlar toprağı tutmazsa kimse tutamaz. Dolayısıyla verimli toprakları kaybederiz. Bu toprak ve su kaybı tarımı etkiler. Yiyeceklerimiz kısıtlanır. Domates pahalıdır. Biber kalmaz.

Kendimiz dışındaki canlıları düşünmek aslında bir yandan dünyanın doğal dengesini düşünmek anlamına geliyor mu? Örneğin okyanuslarda yapılan nükleer denemeler planktonlardan balinalara kadar pek çok deniz canlısının yok olmasına yol açıyor.

Nükleer denemelere karşı çıkarken onları da hesaba katmalıyız.

Bence başka bir dünyada, işte bu yüzden, "Dünyanın nüfusu kaç?", sorusuna cevap verirken, takkeyi önümüze koyup iki kez düşüneceğiz.

El Aksa'ya dokunmayın Filistin'e özgürlük

ABD Filistin üzerindeki baskısına devam ediyor. İsrail Filistin halkını kıskırtmayı sürdürüyor. Geçtiğimiz haftalarda Filistinli iki ana parti, Hamas ve El fetih arasında kanlı bir çatışma yaşandı. 100 kişi öldü. Bu çatışmanın temelinde ABD ve İsrail'in Filistin'de demokratik yollardan seçilen Hamas'a karşı ambargo uygulaması ve El Fetih'i desteklemesi yatıyor.

İsrail ve "uygar batı" Hamas'a tam bir ekonomik ambargo uygulayarak iç savaşı körüklediler. Hamas'ın gücünün azalmasını, iktidarı El Fetih'le paylaşmasını istiyorlar.

"Demokrasi, demokrasi!" çığlıkları atan "batı"nın demokrasiye ne kadar inandığı, Filistin halkının özgür iradesini ne kadar çabuk gözardı etmesinden anlaşılıyor.

İkiyüzlülük

İsrail, Hamas'ın İsrail'i tanımamasını, şiddetten vazgeçmesini talep ediyor. Bu da sahtekar bir durum. 2006 yılında İsrail 660 Filistinliyi öldürdü. 2005 yılından itibaren Filistin tarafından öldürülen İsraili asker sayısı ise 17.

Hamas iç savaşın yaratığı toplumsal ortama

direnemedi ve hem ambar-goyu kırmak, hem de iç savaşa son verilmesi için El Fetih'le görüşmeye başladı.

Hamas ile El Fetih Suudi Arabistan'ın gözcülüğünde uzlaşma sürecine girdiler. Anlaşmaya göre, İsrail'le daha önce yapılan anlaşmalara "saygı" gösterilmesi taahhüt edildi. Ayrıca 7 bakanlığın Hamas'a, 6 bakanlığın El Fetih'e ve 4 bakanlığın diğer siyasi oluşumlara verilmesi konusunda uzlaşmıştı.

Şimdi **Mahmut Abbas** önümüzdeki hafta Haniye'yi yeniden hükümet kurmakla görevlendireceğini açıkladı.

Filistin'de liderlerin görüşmeleri sırasında İsrail'le daha önce yapılan anlaşmalara "saygı" göster-

ilmesi talebi tümüyle saçma. Anlaşmalara her hangi bir saygı göstermeyen, Filistin halkına sürekli saldıran esas güç İsrail.

İsrail son olarak

Müslümanlar açısından kutsal olan **Mescid-i Aksa'nın** hemen yanında, Magrip kapısındaki tarihi tepeyi yıkmaya başladı. Bu, caminin yıkılmasına neden olabilir. İsrail'in bu

gözü dönmüş tahrik dolu "inşaat" işlerini protesto eden Filistinlilere yine İsrail polislerince saldırıldı. İsrail başbakanı ise inşaat sürecinin camiye bir zarar vermeyeceğini söyledikten hemen sonra bölgeye 2 bin İsrail polisi yerleştirildi.

ABD ve İsrail Ortadoğu'da gerginlik yaratmaya devam ediyor. Ortadoğu'da en sancılı, en uzun süredir işgal edilen ülke Filistin. El fetih liderleri ise yıllardır verdikleri mücadeleyi unutmuşa benziyor. Filistin devlet Başkanı **Mahmut Abbas** ise sırtını ne yazık ki ABD'ye yaslamış durumda. 19 Şubat'ta ABD Dışişleri Bakanı **Condoleezza Rice** ve İsrail Başbakanı **Ehud Olmert**'le düzenlenecek üçlü zirvenin Ortadoğu ve Filistin'de barış yolunda kesin bir çözüm üreteceğini iddia ediyor.

İsrail başbakanı **Olmert**'in, Filistin içinde yaşanan anlaşmaya, "İsrail anlaşmayı ne reddediyor, ne kabul ediyor" diyerek, Filistin'i aynı tehlikenin beklediğini bir kez daha gösteriyor.

Filistinliler ABD ve İsrail'e asla güvenemezler. Filistinlilerin güvenebileceği tek şey, İntifadadır.

İsrail Müslümanlar açısından kutsal olan Mescid-i Aksa'nın hemen yanında, Magrip kapısındaki tarihi tepeyi yıkmaya başladı. Bu, caminin yıkılmasına neden olabilir

Irak halkı yalnız değildir

Bush Senato'dan 745 milyar dolarlık savaş bütçesi talep etti. Bu **Bush**'un saldırganlığa devam edeceğinin açık kanıtı. Bütçe istenirken, paranın Irak ve Afganistan gibi ülkelerde genel güvenlik ve savunma kalemlerinde kullanılacağı açıklandı.

Türkiye bütçesinin üç katını işgali sürdürmek için kullanmaya kararlı olan ABD Irak'ta tam bir yıkım yaratıyor. Bugünlerde bu yıkıma bir yenisini eklemek için yeni planlarını uygulamaya başladılar.

ABD ordusu Bağdat'ta büyük bir saldırıya hazırlanıyor. Hedef Şii direnişi. Direnişin lideri **Sadr** uzun bir süredir en büyük terörist olarak suçlanıyor.

Condelliza Rice "İran'a saldırmayı düşünmüyörüz" açıklamasını yapsa da, ABD'nin İran'a saldırma için Irak'ta iç çatışma ve gerilimi tırmandırmaya çalıştığı çok açık.

Biliyoruz ki **Bush**'un bu saldırısı da püskürtülecek. **Bush** bir kez daha mağlup olacak. Ama bunun bedeli Irak halkı için ağır olacak. **Bush**'un Irak başarıları

çok açık. İşgalin kanlı her adımı, **Bush**'un mağlubiyetini hızlandırıyor.

Irak'tan gelen her bilgi ABD açısından Irak'ın nasıl bir bataklığa dönüştüğünü gösteriyor. Son haberler, Irak'ın yeniden inşası için ayrılan fonları yönetmekle görevli 3 ABD'li subayla 2 sivil, ihaleleri belirli bir şirkete verme karşılığında rüşvet almakla suçlandı. İşte **Bush**'un Irak başarıları: Rüşvet! Katliam! Savaş suçları! İnsanlık suçları! Hastaneleri bombalamak! İnsanlara işkence yapmak!

Kanla sula aşkını!

Bir pırlanta reklamı var televizyonlarda son günlerde. "Şu kadarlık şey" in aşkı anlatmaya yeteceği söyleniyor reklamda. "Şu kadarlık şey" dediği pırlanta elbette.

Sevginin metallerle ve o metallerin değerliyle ifade ediliyor olmasının saçmalığına değinmeye bile gerek yok. Bir dükkana gir, ufacık fiçikçi içi dolu sevgiçik bir pırlantaya ülkedeki asgari ücretin beş katı parayı ver. Senden ala sevdicek yok şu dünyada!

Dünyadaki elmasların %80'ine yakının çatışma bölgelerinden geldiği tahmin ediliyor. "Kanlı Elmas" filmindeki gibi, çocuk askerlerin kullandığı, elmas ticareti ile finanse edilen ve tekellerin çıkarları üzerinden şekillenen bu çatışmalar, pırlantanın hiç de saf bir "sembol" olmadığını anlatıyor.

Bu yazıyı yazarken, Google'a girip "pırlanta" diye arama yaptım. Sponsor linklerde "Elmasların %99'u kanlı değildir" yazan bir link görülüyor. Kanlı Elmas filminin etkisine karşı belli ki elmas üreticileri bir "karşı bilgi sitesi" hazırlamışlar. Reklam linki Türkçe olan ama kendisi İngilizce olan sitede, örneğin 5 milyon insanın Hindistan'da elmas parlatma sektöründe çalıştığı ile övünülüyor. Ama nedense çoğunun güvencesiz ve ucuz saatler boyu çalıştığı, gelirlerinin günde 1 dolar seviyesinde olduğu ve hatta çoğunun çocuk olduğu anlatılmıyor!

Elmasların çoğu kanlarla sulanan Afrika'dan geliyor, ucuz, güvencesiz ve çocuk işçi emeği ile Hindistan'da parlıyor, en çok da Avrupa ve Amerika pazarında "şu kadarlık şey" olarak satılıyor.

Kapitalizm öyle bir sistem ki, "şu kadarlık şey" e bile kan, ölüm ve bu kadar sömürüyü sıkıştırmakla kalmıyor; bunu bir aşk sembolü yapabiliyor!